

Biblická hodina – 23.01.2025

Vzdych: „Keď sa zobudil, pohrozil privalu vody, ten ustal a nastalo ticho. Nato im povedal: „Kde je vaša viera? “ (Lk 8,24b-25a) Amen.

Pieseň: Žalm č. 33: „Vy, spravodliví, veselte sa, ...“

Modlitba: Toľko vecí stavíme do našich životov z márnosti, drahý Pane, avšak všetko, čo potrebujeme, je, aby si nám ukázal Svoju dobrotu. Pominuteľné maličkostí považujeme za také dôležité, ale mali by sme sa zaujímať o dedičstvo, ktoré ponúkaš Ty, náš milujúci nebeský Otec v Ježišovi Kristovi. Daj, aby sme sa všetci zhodli v tom, že si väčší ako naše srdcia. Dnes prichádzame pred Tvoju tvár a vrúcne Ťa prosíme, aby si nás nikdy neopustil. Buď a zostaň záchranou a radosťou našich srdc, premilý Ježiš, utešujúcou nádejou, keď nás všetko bolí, trasieme sa a žijeme v strachu. Z lásky a z Tvojej otcovskej starostlivosti natiahni k nám Svoju pravicu a daj, nech naše chodníčky vedú nás kamkoľvek, vždy budeme vedieť, že Ty si cesta, pravda a život pre naše duše. Dnes Ťa chválime za to, že si nám pripravil živé Slovo. Žehnáme Ti dnes, že nás chceš nakrmiť. Prosím, pomôžte nám nezabudnúť na to, Kto si a kam si nás doviedol skrze milosti nám darovanej. Pre Ježiša, nášho Spasiteľa, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Piata kniha Mojžišova 18. kapitola: *„Léviovskí kňazi, celý Léviho kmeň, nebudú mať podiel ani dedičné vlastníctvo s Izraelom. Ich dedičným vlastníctvom budú Hospodinove ohňové obety; z nich budú žiť. Nebudú mať dedičné vlastníctvo medzi svojimi bratmi. Ich dedičstvom bude sám Hospodin, ako im to sľúbil. Podľa práva majú kňazi od ľudu, od tých, čo prinášajú na obetu býka alebo ovcu, dostať toto: kňaz dostane prednú lopatku, čeľusť a žalúdok. Daj mu prvotiny svojho obilia, muštu a oleja i prvotiny vlny nastrihanej zo svojich oviec. Jeho si totiž vyvolil Hospodin, tvoj Boh, zo všetkých tvojich kmeňov, aby bol on i jeho synovia po všetky dni v službe v mene Hospodina. Ak levita, ktorý býva v niektorom z tvojich miest kdekoľvek v Izraeli, príde s veľkou túžbou na miesto, ktoré si vyvolí Hospodin, smie vykonávať službu v mene Hospodina, svojho Boha, ako ostatní jeho bratia leviti, ktorí tam slúžia Hospodinovi. Bude požívať ten istý podiel bez ohľadu na to, čo môže každý získať z predaja otcovského majetku. Keď prídeš do krajiny, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh, nenapodobňuj ohavnosti miestnych národov. Nech nie je medzi vami nikto, kto by syna alebo dcéru previedol cez oheň: ani veštec zaoberajúci sa veštbami, ani vykladač znamení, ani hádač, ani čarodejník, ani zaklínač, ani vyvolávač duchov, ani veštec, ani ten, čo by sa vypytoval duchov mŕtvych. Každý totiž, kto koná tieto veci, je Hospodinovi ohavný. Hospodin, tvoj Boh, práve pre tieto ohavnosti tie národy vyháňa pred tebou. Buď bezúhonný pred Hospodinom, svojím Bohom. Národy, ktoré máš vyhnať, počúvajú vykladačov znamení a*

veštcov. Tebe to však Hospodin, tvoj Boh, nedovolil. Spomedzi vás, z tvojich bratov, ti Hospodin, tvoj Boh, vzbudí proroka, ako som ja. Toho poslúchajte! Bude to tak, ako si žiadal od Hospodina, svojho Boha, na Horebe v deň zhromaždenia, keď si vravel: ‚Kiež už nepočujem hlas Hospodina, svojho Boha, a nevidím už ten veľký oheň, aby som nezomrel.‘ Hospodin mi povedal: ‚Dobre to vraveli. Vzbudím im proroka ako si ty spomedzi ich bratov. Do úst mu vložím svoje slová a on im povie všetko, čo mu prikážem. Kto neposlúchne moje slová, ktoré bude hovoriť v mojom mene, toho vezmem na zodpovednosť. No prorok, ktorý by sa v mojom mene opovážil hovoriť niečo, čo som neprikázal, alebo by hovoril v mene iných bohov, taký prorok nech zomrie.‘ Možno si pomyslíš: ‚Podľa čoho poznáme, ktoré slovo nepovedal Hospodin?‘ Slovo, ktoré vysloví prorok v mene Hospodina a ono sa neuskutoční ani nesplní, je slovo, ktoré nehovoril Hospodin. Prorok to povedal len svojvoľne, preto sa toho neboj!‘

Drahí bratia a milé sestry!

1-14.verše: Kňazi z kmeňa Lévi nevykonávali iba bohoslužobné úkony, ale boli aj pastiermi Izraela. Päť veľmi dôležitých vlastností týchto službukonajúcich vyzdvihuje Piata Kniha Mojžišova: 1.Kňaz je závistlivý iba od Božej starostlivosti: Lévití nemajú vlastný podiel územia ako ostatné kmene Izraela. Oni boli celkom zasvätení službe. Pastierska, vyučujúca, bohoslužobná a služba napomenutia je ich stálou funkciou. Ich dedičným vlastníctvom je Pán pánov a Kráľ kráľov. Kňazi sa majú celkom oddať Hospodinovi. Ak oni naplnia duchovné potreby ľudu Božieho, aj Hospodin sa o nich postará. 2.Boží ľud zaopatrí kňaza. Obety, ktoré ľud prináša Hospodinovi, cez tie, sa Boh postará o vlastných. Ľud mal odovzdať kňazom najvzácnejšiu a najcennejšiu časť z úrody. Ľud Boží nemohol zadržať úrodu pre seba, a prvotiny podľa zákona patria Hospodinovým služobníkom. Prvotiny zo všetkého, avšak to vôbec neznamená len hmatateľné dary. Hospodin jasne a zreteľne sa vyjadril: „*Kým budeš žiť vo svojej krajine, chráň sa opustiť levitu.*“ (VMojž 12,19) To nie je bezdôvodné napomenutie. Boží služobníci sú a žijú aj dnes v opustenosti. Vo viacerých cirkevných zboroch na začiatku je viditeľné nadšenie, a každý sa teší, ak niekto dostane „povolávací rozkaz“ do služby od Pána, ale častokrát zbor zabúda na potreby duchovných. Duchovní potrebujú cítiť našu neustálu podporu. Zbory zabúdajú aj na misionárov. Keď pôsobia v zahraničí, len niekoľko ľudí s nimi komunikuje, a udržuje s nimi kontakt. Pevná podpora misionárov to nie je len občas preposlať cez účet niekoľko tisíc pre ich potreby. Kontakt s duchovným, to je preposlanie povzbudenie, vypočutie ich názorov, prepustenie ich na dovolenku, zvestovanie evanjelia s nimi, a samozrejme neustála modlitba za ich službu a ďakovanie Bohu za ich oddanosť a vieru. 3. Zodpovednosť duchovného v službe Pánovi. Kmeň Lévi si vyvolil Hospodin. V tejto službe musí obstať. Sloveso „stať“ je symbolom zodpovednosti. Je to vzpriamené držanie tela a ducha. Je pripravený ihneď

vyraziť a slúžiť Pánovi. Splní Božie poverenie v každom čase. Je bedlivý, pokorný a poslušný voči Božiemu Slovu. Podľa svedectva Nového Zákona je každý kňazom: „*Vy však ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste oznámili veľké skutky toho, čo vás povolal z temnoty do svojho predivného svetla.*“ (Ipt 2,9) Kňazi, ktorí slúžia Hospodinovi... (Zjav 1,6) To znamená, že nielen preto strávime čas po boku Pána, aby sme sa prímluvnými modlitbami modlili za vlastných, ale aj preto, aby sme od vlastného kráľa prijali poverenie šité na mieru pre nás, teda osobné Pánove volanie do služby. 4. Boh chráni svojich vyvolených. Biblia je realistická výpoveď. Nikoho nevedie do ilúzií a ani nezvádza. Ukazuje nám pravý obraz života. Medzi kňazmi sú takí, ktorí sú zodpovední, a sú aj takí, ktorí sú ľahostajní voči Pánovej vinici. Aj duchovných zvádza pýcha a namyslenosť. Nikto nech sa nevystatuje v službe. Biblia poukazuje na veci, ktoré rania. „*Diotrefes, ktorý chce byť prvý medzi nimi, nás neprijíma.*“ (III Jn 9) Kristus je tichý a pokorný srdcom (Mt 11,29) Ježišovým služobníkom neprislúcha hodnosť a spoločenské postavenie. Ježiš umyl nohy vlastným učeníkom. (viď. Jn 13,1-11) Do popredia alebo do uzadia? Prvý alebo posledný? Sluha alebo Pán? Ak sme nasledovníci Pána Ježiša Krista, tak si zafixujme Pánové slová: „*Amen, amen, hovorím vám, sluha nie je väčší ako jeho pán. Ani posol nie je väčší ako ten, kto ho poslal.*“ (Jn 13,16) 5. Okultizmus: V Starom zákone „každý veľkňaz, vybraný spomedzi ľudí, býva ustanovený ako zástupca ľudí pred Bohom, aby prinášal dary a obety za hriechy, pretože môže spolucítiť s nevedomými a blúdiacimi, keďže aj sám podlieha slabosti.“ (Žid 5,2) Božia cesta sa dá hľadať aj na zlých miestach. Niektoré praktiky sú pred Pánom ohavné činy. Ak rozprávame o službe duchovných musí vyzdvihnúť aj nekalé praktiky. Kto také praktiky vykonáva, nepatrí do spoločenstva ľudu Božieho: „*Nech nie je medzi vami nikto, kto by syna alebo dcéru previedol cez oheň: ani veštec zaoberajúci sa veštbami, ani vykladač znamení, ani hádač, ani čarodejník, ani zaklínač, ani vyvolávač duchov, ani veštec, ani ten, čo by sa vypytoval duchov mŕtvych.*“ V mene Pánovom konať. Bezúhonnosť pred Hospodinom musí byť. Ak tieto praktiky budú prítomné v živote Božieho ľudu, Hospodinov hnev ich zastihne. Číhajú na nás nebezpečenstvá, ale čistota Božieho Slova nás preberie. Dáva nám vedomie konať podľa toho.

15-22.verše: Ako kňazi, tak aj proroci sú vyvolení služobníci Boží a nie samokanditát. Kto chce slúžiť Pánovi, i v súčasnosti musí mať povolenie a poverenie od Pána. Nie naše plány a spojenectvá sa majú realizovať, ale Božie Slovo. Nikto sa nemôže rozhodnúť, že sa stane duchovným. Rozhodnutie prichádza zhora. Práve preto pravý prorok prijíma Božie Slovo. Nezdráha sa ako spočiatku Jeremiáš, ale počuje: „*Pozri, vložil som svoje slová do tvojich úst.*“ (Jer 1,9) Práve preto prorok podáva výklad z čistého prameňa a vždy ho podáva ďalej. Prorok nemôže byť neposlušným poslucháčom a povýšeneckým rečníkom. Rétorov nepotrebujeme na naše kazateľnice, ale Duchom vedených kazateľov

áno. Ježiš Kristus bol skutočným prorokom. Aj Peter (Sk 3, 22-23), aj Štefan (Sk 7,37) poukázali na to, že Slovo Božie sa naplnilo. Najväčší prorok a veľkňaz je náš Pán Ježiš. List Židom to takto hodnotí: *„Mnoho rás a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom ústami prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ...“* (Žid 1,1-2) Boh Otec to ešte väčšmi vyjadril pri Ježišovom premenení: *„Toto je môj milovaný Syn, ktorého som si oblúbil. Jeho počúvajte!“* (Mt 17,5) Kto počúva pravého proroka a je službou Veľkňaza zachránený, má večný život. Bedlivých a pohotových poslucháčov potrebuje aj naša cirkev.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 7. kapitola, 18-35. verše: *„O tom všetkom priniesli Jánovi zvesť jeho učeníci. Ján si zavolať dvoch svojich učeníkov a poslal ich k Pánovi s otázkou: „Ty si ten, čo má prísť, alebo máme čakať iného?“ Keď učeníci prišli k nemu, povedali: „Ján Krstiteľ nás poslal k tebe opýtať sa, či si ty ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?“ Práve v tú hodinu mnohých uzdravil z neduhov, chorôb, z moci zlých duchov a mnohým slepým daroval zrak. Odpovedal im teda: „Choďte, oznámte Jánovi, čo ste videli a počuli: Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa očisťujú, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa zvestuje evanjelium. Blahoslavený je, kto sa nado mnou nepohorší.“ Keď Jánovi poslovia odišli, Ježiš začal zástupom hovoriť o Jánovi: „Čo ste vyšli na púšť vidieť? Trstinu zmietanú vetrom? Alebo čo ste vyšli vidieť? Človeka oblečeného do jemných šiat? Veď takí, čo sa skvostne obliekajú a žijú v prepychu, bývajú v kráľovských palácoch. Alebo čo ste vyšli vidieť? Proroka? Veru, hovorím vám, viac ako proroka. Veď o ňom je napísané: Hľa, posielať svojho posla pred tvou tvárou, ktorý pripraví cestu pred tebou. Hovorím vám, že medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nie je nikto väčší ako Ján. Ale aj ten najmenší v Božom kráľovstve je väčší ako on. A všetok ľud, čo ho počúval, dokonca aj mýtnici, uznali Božiu spravodlivosť, keď prijali Jánov krst. Ale farizeji a zákonníci odmietli Boží zámer, keď neprijali jeho krst. Ku komu prirovnám ľudí tohto pokolenia, komu sa podobajú? Podobajú sa deťom, ktoré sedia na námestí a pokrikujú na seba: Pískali sme vám — a netancovali ste, nariekali sme — a neplakali ste. Prišiel Ján Krstiteľ, nejedol chlieb a nepil víno, a hovoríte: ‚Je posadnutý.‘ Prišiel Syn človeka, je a pije, a hovoríte: ‚Žráč a pijan, priateľ mýtnikov a hriešnikov.‘ No múdrosť ospravedľujú všetky jej deti.“*

Drahí bratia a milé sestry!

18-23. verše: Evanjelista Lukáš opísal historickú skutočnosť, že Ježišovej činnosti predchádzalo dielo Jána Krstiteľa, a to dielo bolo dovŕšené Jeho krstom. Aký je vzťah medzi Ježišom a Jánom Krstiteľom? Situácia je zrelá na definitívne objasnenie. Kto je Kristus? Ján Krstiteľ k Nemu posielal svojich učeníkov. Otázka Jána Krstiteľa, ktorá sa začala výrokom: „Ty si ten,...“, je natoľko objektívna, že by

bolo ťažké určiť, či ide o sklamanie, o pochybnosti alebo o povzbudenie k rozhodným krokom. On svoju službu ukončil a akoby chcel z úst Ježišových úplnú pravdu. Žiada Ježiša o objasnenie. Učenci Jána Kristiteľa, keď Ježiš uzdravoval. Ježiš odkazuje uvoľneným spôsobom a poskytuje návod na pochopenie Jeho služby tak, že cituje a pripomína naplnenie Izaiášových prorociev (Iz 29,18; Iz 35,5 a Iz 61,1). Všetko, čo s Ním vidí dav, vidia a počujú Jeho učenci a zažívajú aj učenci Jána Kristiteľa, je pravda, Božie kráľovstvo je medzi nimi. Čomu neporozumel Ján Kristiteľ? Tomu, že Božia milosť je dobrou správou evanjelia, a nie rozsudok nad neveriacim pokolením. Ježiš svojim typickým spôsobom hovorí o tom, že kto je blahoslavený. Varuje toho, ktorý pred Ním cestu urovnával, že On je cesta. Ján Kristiteľ neporozumel najmohutnejšej službe Pánovej: On neprišiel svet súdiť, ale spasiť. Ján Krstiteľ akoby pod lampou pozerá ostro na Ježišovu službu, ale akoby padol a vo viere zakopol. Touto otázkou zamýšľal Ján Krstiteľ nad službou Kristovou. Akoby neveril, že Božia láska k ľudstvu je toto - pre celé ľudstvo a takým humánnym spôsobom objavil. Buďme opatrní, aby sme nepohoršovali a nevideli v Ježišovi toho, Ktorý pohoršuje, lebo v Ňom súd sa mení na milosť. Nebuďme pohoršení Ježišovým činom, lebo sme všetko od Neho a skrze Neho očakávali inak. Boh vynesie súd nad hriešnym svetom v pravý čas!

23-28. verše: Dav bol doteraz len divákom, a dialóg medzi Ježišom a učeníkmi Jána Krstiteľa sa odohral. Ježiš následne jasne hovorí o tom, že každý musí zaujať stanovisko ohľadom Jeho osoby. Jána Krstiteľ svedčil pred ľuďmi, ale či pochopili Jeho slová? Nepriamo kladie davu také otázky, ktoré poukazujú na ich činy. Prečo vyšli za ním? Očividne nebol kráľom. Nikto by neurobil ani jeden krok, kde nevideli príčinu toho, prečo Ján Kristiteľ volal každého k pokániu. Uznali tým Jána Krstiteľa, ale i to, že nie je každodenným javom. Ako hľadali, zmýlili sa. Ján Krstiteľ je viac ako prorok. Je posol, Ktorý pripraví cestu Pánovi. Kto to skutočne pochopil? Možno učenci až po Ježišom zmŕtvychvstaní. Ježiš však hovorí o tom, že Ján Krstiteľ dokončil svoju službu. Medzi tými, ktorí sa narodili zo žien, je Ján najväčší! Znamená to, že je väčší ako Ježiš? baptista Takto to pochopili Jánovi učenci. Za autoritu považovali Jána, nie Ježiša. Väčší a menší. Menší a väčší. Kto je však najväčší? ponáhľať sa. Spomenuli tiež, že Ježiš bol pokrstený ako on, tak menší ako Ján Krstiteľ. Ale Ježiš dodáva: „Ale i ten najmenší v Božom kráľovstve, je väčší ako on.“ O čom to svedčí? Tí najmenší sú tí, ktorí veria v Ježiša Krista. Ján Krstiteľ bol pohoršený Ježišovým činom. Ján Krstiteľ nedosiahol pravú kresťanskú vieru. To nie je klasifikácia kresťanov. To nie je poradie v Božom kráľovstve, ale skutočnosť, že živá viera v Kristovi je dar Boží. Syn Boží je Boh. Ján Krstiteľ je viac ako prorok. Je najväčší medzi ľuďmi, ale Ježiš je väčší ako on.

29-35. verše: Ježiš vyvodzuje závery z otázky Jána Krstiteľa i z Jeho svedectva. Ľudia venovali Jánovi pozornosť, ale neprijali ho. Vážnosť Jeho slov ich neobrátila k Pánovi. Ani v Ježiša neverili, videl v Ňom len to výnimočné. Z ich ľahostajnosti

však vznikli dve skupiny. Jedným z nich sú mýtnici a hriešnici, ktorým bola dôležitá „spravodlivosť Božia“. Povedali si, že nie sú hodní kráľovstva Božieho, počúvali slovo pokánia, vyznali svoje hriechy a svoje obrátenie zapečatili krstom. Všimnime si, že viera vždy začína hovorením pravdy Bohu. Tá druhá skupina, spoločenstvo farizejov a zákonníkov zostali pozadu. Postavili sa proti vôli Božej a nedali sa pokrstiť. Veríme v Božie rozhodnutie, ku ktorému je povolaný každý, kto oľutuje svoj hriech. Jána Krstiteľa nepočúvali. Situáciu zhoršuje že Ján Krstiteľ a Ježiš patria k sebe. Kto nepočuje... Ak sa pozrieme na Jána, nepočúvali ho, a Ježišovi Kristovi neuverili. Ježiš to ilustruje v s podobenstvom o hrajúcich sa deťoch. Nudili sa aj pri Jánovi Krstiteľovi, aj pri Ježišovi. Jeden bol prísny, druhý bol veľmi povolný. Jeden viedol asketický spôsob života, a druhý viedol nemorálny život. Predniesli svoje náboženské a morálne argumenty proti obom z nich. Ježišovo dielo však nie je neúčinné. Múdrosť Božia nie je kategória. Múdri sami pre seba (R 12,16): farizeji a zákonníci. Múdri od Boha: hriešnici a mýtnici. Niekoho uráža Ježišova múdrosť, a niekoho vedie k pokániu. Radostne prijať od Ježiša spásnu Otcovu lásku, veď oboch, i Jána Krstiteľa i Ježiša Krista, počúvajú hriešnici. Čo znamená Ježišovo priateľstvo? Ježišovo priateľstvo znamená, že sa môžem spoľahnúť na to, že ma prijme. Nepotrebuje pred Ním sa pretvarovať, On je priateľom hriešnikov. Ale hoci milujeme hriech, neradi sme hriešni. Je pre nás také ťažké pokoriť sa a vyznať, že sme skutočne hriešnici. Ale bez toho nemôžeme byť Ježišovými priateľmi. Mnoho ľudí verí, že človek sa musí stať hoden Ježišovho priateľstva. Takíto ľudia chcú byť najprv dokonalí – namiesto prijatia milosti chcú naplniť zákon, ale Ježiš to už spravil. Poďme k Nemu takí, akí sme, pretože nemôžeme ísť inou cestou! Ježiš je priateľ, na Ktorého vernosť sa môžeme spoľahnúť. Prišiel mať s nami plné spoločenstvo. Urobil tú najväčšiu vec: položil za nás svoj život. (porov. Jn 15,13), čím trest za naše hriechy, ktorý nám priniesol pokoj, spočinul na ňom. (viď. Iz 53,5) Ježiš je priateľ, Ktorý zdieľa svoje nekonečné bohatstvo s nami, chudobnými. Je Božím Synom a túto výsadu rozširuje aj na svojich priateľov. Udeľuje im Ducha synovstva: *„Veď ste neprijali ducha otroctva, aby ste opäť žili v strachu, ale prijali ste Ducha synovstva, v ktorom voláme: „Abba, Otče.“ Tento Duch sám dosvedčuje nášmu duchu, že sme Božie deti. Ale ak sme deti, sme aj dedičia, Boží dedičia a Kristovi spoludedičia, aby sme, ak spolu trpíme, boli spolu aj oslávení.“* (R 8,15-17) Ježišovi bola daná všetka moc na nebi i na zemi – ale o Svoju moc a silu sa podelí aj so svojimi priateľmi. Ježiš je prichádzajúci Pán tohto sveta a zdieľa túto slávnú budúcnosť, večný život, so svojimi priateľmi. Si jedným z Ježišových priateľov? Priateľstvo je obojstranná vec: Ježiš Ti podáva Svoju nápomocnú ruku. Vystri k Nemu svoju ruku. **Modlitba**

Požehnanie: „Utáborím sa pred svojím domom...“ (Zach 9,8a) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 542.: „Vstaňte, bratia, Kristus volá, ...“